

Муниципитѣ бидоха разпрѣдѣлени по слѣдующия начинъ: всякой войникъ получи по 120 патрона и на всякой баталионъ освѣнъ това се дадоха за резерва по 170 сандъка отъ по 1000 патрона всѣкой, 100-тѣ отъ които бѣха натоварени на конетѣ, а 70-тѣ на колата. Всѣко оръдие бѣ снабдено съ по за 300 изстрѣла.

Паритѣ, които се намираха въ каситѣ, се раздадоха по 8000 гроша (1800 франка) на баталионъ и офицеритѣ така сѫщо не забравиха да снабдятъ съ необходимото.

Нѣкотъ отъ баталионитѣ разполагаха съ голѣмо число палатки, други отъ тѣхъ имаха само по нѣколко, а трети нѣмаха никакъ. Мюшира заповѣда да се прѣброятъ всичкитѣ палатки и да се раздаджатъ по 30 на баталионъ. Най-добрите отъ тѣхъ бѣха натоварени на обоза, други бѣха разпрати на платове, за да могатъ въ нужда да се зашиятъ пакъ, или да послужатъ за навуша на румелийските войници, привикнали да носятъ такъвъ видъ обувки. Всѣкотъ отрядъ получи нуждната провизия отъ соль, която трѣбваше да се носи въ раницитѣ.

Слѣдъ туй помислиха какви мѣрки да взематъ за раненитѣ и болнитѣ, които надминаваха числото 2500 души.